

Incipit prologus iuita bti Antonij.
 Fidua firmi postulacione deuict' nec n̄ robe
 diencie salutaris fructu puocat' ad lau
 de' z glam omnipotens dei uita z ac' bea
 tissimi patris ac fr̄is nr̄i Antonij Karita
 ti fidelium z deuocioni scribere dignū duxi. Id n̄aq; iuita
 scoꝝ agit qd' posteritati fidelium scripto mandatur qua
 tu' auditis miraculoꝝ signis que d̄s opat' in sc̄is.
 semp z i om̄ib; laudet' d̄ns z uite correctoris re
 gula una cū deuocionis seruoze ministret' fidelib;
 Et quidē ad op' tantū me penit' insufficiētē scio
 n̄ tam labia mea phibeo spans qā ppositū meū
 pfiget. q' i r̄acionē cord' uidet. Succincte enī p̄ uia
 tū uitate ūb; licet i p̄tis loquar xpi supplicib; ne
 fecūda ūboꝝ loq̄citas autiū seruiat pruritu et
 folijs utatur hoies p̄ fructu. Deniq; n̄ nulla scri
 bo que ocul' ip̄e n̄ uidi. d̄no t̄m frugero uirbo
 nesi ep̄o z alijs uiris katholicis referētib; hec ip̄a
 cognoui. Sic nepe mar' z lucas ewāgliū. sic b̄s
 gregor' dialogū pet' i n̄rogāte z scribit. cū tam
 uiroꝝ fide dignoꝝ narraōe t̄m ip̄o teste q; rest
 didiciat. Ut aut' fidelib; deuote uita istā legētib;